

diszkriminációs jellege. A két csoport között ez idő tájt zsold, fegyelem és elszállásolás tekintetében nem volt lényegbevágó különbség. A család is nagyjából ugyanolyan támogatásban részesült mindkét kategória esetében, és a munkaképtelenné váltakkal szemben sem alkalmaztak különbségtételt. Az egyedüli megkülönböztetés az volt, hogy a munkaszolgálatosok zöld anyagból készült M betűt viseltek a hajtókajukon. 1939 nyarán és őszén a KMOF a munkaszolgálatosokkal különféle közhasznú katonai és polgári közmunkákat végeztetett.²¹

10.1. TÁBLÁZAT
MUNKASZOLGÁLATOS-ZÁSZLÓALJAK 1939-BEN ÉS 1941-BEN

<i>Hadtest</i>	<i>Munkaszolgálatos-zászlóalj</i>	
	<i>1939</i>	<i>1941</i>
I. Budapest	I. Budapest (Soroksári út)	I. Bp. Óbuda (Hajógyári sziget)
	IX. Esztergom (Kenyérmező)	IX. Esztergom (Tábor)
II. Székesfehérvár	II. Komárom (II. sz. erőd)	II. Komárom
III. Szombathely	III. Pápa (Lovassági barakkok)	III. Kőszeg
IV. Pécs	IV. Mohács	IV. Mohács
V. Szeged	V. Hódmezővásárhely	V. Hódmezővásárhely
VI. Debrecen	VI. Hajdúböszörmény	VI. Szolnok
VII. Miskolc	VII. Péterváására	VII. Péterváására
VIII. Kassa	VIII. Kassa (Zrínyi u. barakkok)	VIII. Kassa
IX. Kolozsvár		X. Nagybánya*

* A X. nagybányai munkaszolgálatos-zászlóaljat röviddel azután állították fel, hogy létrejött a IX. kolozsvári hadtestparancsnokság Észak-Erdély 1940. szeptemberi visszacsatolása nyomán

FORRÁS: *Magyarország tiszti cím- és névtára* (Magyar Királyi Állami Nyomda, Bp., 1942.) L. kötet, 631. o.; *FÁA*, 1:83–86. o. és Szita Szabolcs: *Halálteröd*. Kossuth, Bp., 1989, 11. o.